

პანიუმი — რიცხვი თოთხმეტი

იმედგაცრეუბა, როგორც ტაძრის გამოცდის გასაღები

Jeff Pippenger

2026-02-18

საწმიდრის საგანი იყო ის „გასაღები“, რომელმაც მესამე ანგელოზის უწყების დასაწყისში 1844 წლის 22 ოქტომბრის იმედგაცრეუბის მნიშვნელობა გახსნა; და სწორედ იმედგაცრეუბის საგანია ის „გასაღები“, რომელიც მესამე ანგელოზის დასასრულს ტაძრის გამოცდის საწმიდრის უწყებას ხსნის.

და მოგცემ შენ ცათა სასუფეველის გასაღებებს; და რასაც შეკრავ ქვეყანაზე, შეკრული იქნება ცაში; და რასაც გახსნი ქვეყანაზე, გახსნილი იქნება ცაში. მათე 16:19.

ის ფაქტი, რომ 2001 წლის 11 სექტემბერი აღიქმება როგორც „9/11“, იმ თანხვედრაში, რომ „911“ შეერთებულ შტატებში გადაუდებელი გამოძახების სიმბოლოა, განზრახულ იქნა იმის მიერ, ვინც ყოველივე განიზრახა. 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრეუბის გაგება არის ის, რაც შესაძლებელს ხდის ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობა სწორედ ასეთად იქნეს ცნობილი; მაგრამ მხოლოდ მათ მიერ, ვისაც სურს დაინახოს, რომ იესო დღეს სულიერს ბუნებრივით წარმოადგენს არაფრით სხვაგვარად, ვიდრე ამას აკეთებდა ორი ათასი წლის წინ. „20/20“ მხედველობა არის საუკეთესო, რაც შეიძლება გქონდეს, და 2020 წლის იმედგაცრეუბა არის ის სასაზღვრო ნიშანი, რომელიც შესაძლებელს ხდის ტაძარი იქნეს ცნობილ იქმნას ათი ქალწულის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში.

„მათეს 25-ის ათი ქალწულის იგავიც ადვენტისტი ხალხის გამოცდილებას ასახავს.“ დიდი ბრძოლა, 393.

ოცი/ოცი ხედვა კიდევ უფრო უკეთესია, როცა იგი შერწყმულია იმ საფუძვლოვანი ჭეშმარიტებებით წარმოდგენილ უკუგანჭვრეტასთან. პავლე ასწავლის, რომ „წინასწარმეტყველთა სულები წინასწარმეტყველთა სულებს ემორჩილებიან“, და ამიტომ მათეს ქალწულები იგივე ქალწულები არიან, რომელთაც იოანე ასახელებს როგორც ას ორმოცდაოთხ ათასს, ხოლო იოანე მათ ქალწულებად ასახელებს — გამოცხადება 144-ში.

ესენი არიან ისინი, რომელნიც არ შეიბილწნენ დედაკაცებთან, რადგან ქალწულნი არიან. ესენი არიან ისინი, რომელნიც მიჰყვებიან კრავს, სადაც უნდა წავიდეს იგი. ესენი არიან ადამიანთაგან გამოსყიდულნი, როგორც პირველნაყოფნი ღვთისა და კრავისათვის. გამოცხადება 14:4.

შემოდგომის დროის პირველნაყოფნი არიან ქალწულნი, რომლებიც მიჰყვებიან კრავს ტაძარში, ხოლო ტაძრის გაგების „გასაღები“ არის 2020 წლის იმედგაცრეუბა.

და დავითის სახლის გასაღებს მის მხარზე დავდებ; გახსნის იგი და ვერავინ დახურავს; დახურავს იგი და ვერავინ გახსნის. ესაია 22:22.

თუ ადვენტიისტი 144,000-ს შორის უნდა იყოს, მაშინ წინასწარმეტყველური აუცილებლობით მას გადატანილი ექნება იმედგაცრუება, რომელიც გამოწვეული იყო საჯაროდ გამოცხადებული, მაგრამ არშესრულებული წინასწარმეტყველების წარდგენით.

„ხშირად მიმითითებენ ათი ქალწულის იგავზე, რომელთაგან ხუთი გონიერი იყო და ხუთი — უგუნური. ეს იგავი აღსრულდა და აღსრულდება ზედმიწევნით, რადგან მას განსაკუთრებული გამოყენება აქვს ამ დროისთვის და, მესამე ანგელოზის უწყების მსგავსად, აღსრულდა და კვლავაც აწმყო ჭეშმარიტებად დარჩება ჟამის აღსასრულამდე.“ Review and Herald, August 19, 1890.

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთხუთმეტე მუხლში მოხსენიებული პანიუმის ბრძოლა არის ის ბრძოლა, რომელსაც მივყავართ მეთექვსმეტე მუხლამდე, სადაც იდენტიფიცირებულია კვირის კანონი შეერთებულ შტატებში.

ამრიგად, ჩრდილოეთის მეფე მოვა, აღმართავს მიწაყრილს და დაიპყრობს უმაგრეს გამაგრებულ ქალაქებს; სამხრეთის ძალები ვერ გაუძლებენ, ვერც მისი რჩეული ხალხი, და არც ძალა აღმოჩნდება, რომ წინ აღუდგეს. დანიელი 11:15.

ამ მუხლში შეერთებული შტატები ამარცხებს რუსეთს, რუსეთთან ერთად მის რჩეულ ხალხსაც. მაგრამ მომდევნო მუხლში ვერავინ აღუდგება რომის აღზევებას, რომელიც იუდასა და იერუსალიმს აღნიშნავს, როგორც მსოფლიო დაპყრობის თავის პირველ ნაბიჯს; რადგან რომი აღდგა, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფო. მეთექვსმეტე მუხლში სიტყვასიტყვითი დიდებული ქვეყნის ფარგლებში დგომით, სიტყვასიტყვითი რომის ხელისუფლების სიმბოლო სიტყვასიტყვით დიდებულ ქვეყანაში იმყოფებოდა; ამგვარად, ეს განასახიერებს ორმოცდამეერთე მუხლს, როდესაც სულიერი რომის ხელისუფლების ნიშანი ძალით თავს მოხვეული იქნება შეერთებული შტატების სულიერ დიდებულ ქვეყანას.

გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცის ორი რქა წარმოადგენს რესპუბლიკანიზმსა და პროტესტანტიზმს. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთხუთმეტე მუხლში ანტიოქე დიდებული, ცნობილი როგორც ანტიოქე III და ანტიოქე დიდი, ამარცხებს სამხრეთის სამეფოს, რომელსაც პტოლემეური დინასტია წარმოადგენს. ანტიოქე წარმოადგენს დონალდ ტრამპს, ხოლო სამხრეთის მეფე წარმოადგენს რუსეთს. პანიუმის ბრძოლა არის ბრძოლა შეერთებულ შტატებსა და რუსეთსა და რუსეთის რჩეულ ხალხს შორის, ბრძოლა, რომელშიც ანტიოქემ გაიმარჯვა, მაგრამ ამის შემდეგ იხილა თავისი სამეფო დაპყრობილი პირდაპირი რომის მიერ — მეთოთხმეტე მუხლის ძალის მიერ, რომელიც აყალიბებს მიწის მხეცის რესპუბლიკური რქის გარეგან ხილვას. შინაგანი ხილვა წარმოდგენილია მიწის მხეცის პროტესტანტული რქით. ორივე რქა პანიუმის ბრძოლაშია, რადგან პეტრეც იქ არის, როგორც პროტესტანტი, თავისი უწყებით იოელის წიგნიდან.

როდესაც ჩვენ განვიხილავთ მიწის მხეცის ორ ხაზს, ვხედავთ, რომ 1776 წელს მიწის მხეცმა დაიწყო აღზევება, ხოლო 1798 წლისთვის (ოცდაორი წლის შემდეგ) გამოცხადების მეცამეტე თავის ზღვის მხეცმა მიიღო თავისი სასიკვდილო ჭრილობა, და მიწის მხეცმა დაიწყო თავისი მმართველობა, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფომ. ორას ორმოცდაათი წლის შემდეგ, 2026 წელს, ჩვენ გავიღვიძეთ შიდა ტაძრის გამოცდის მიმართ, რომელიც დაიწყო 2025 წლის 8 მაისს.

ის „250“ წელიც ანტიოქოს მაგნუსთან არის დაკავშირებული. თუ დასაწყისად ავიღებთ ძვ. წ. 457 წლის ბრძანებას და იმ ბრძანებიდან ორას ორმოცდაათ წელს გადავითვლით, მივალთ 207 წლამდე, პანიუმის ბრძოლამდე შვიდი წლით ადრე და ათი წლით შემდეგ, რაც პტოლემემ ანტიოქოსი დაამარცხა რაფიის ბრძოლაში, რაც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე მუხლში. დანიელი 11:11, რა თქმა უნდა, რესპუბლიკური რქის გარეგანი ხაზია, რომელიც შეესაბამება გამოცხადების 11:11-ს, რაც პროტესტანტული რქის შინაგანი ხაზია. დანიელი და გამოცხადება ერთი და იგივე წიგნია, და გამოცხადება ბეჭდებს იყენებს როგორც გარეგანი წინასწარმეტყველების სიმბოლოებს, ხოლო ეკლესიებს — როგორც პარალელური შინაგანი წინასწარმეტყველების სიმბოლოებს.

კიროსი განასახიერებს სამივე განკარგულებას, რადგან მესამე ვერ იარსებებს პირველისა და მეორის გარეშე.

„ეზრას მეშვიდე თავში ეს ბრძანებულებაა მოცემული. მუხლები 12–26. თავისი ყველაზე სრული სახით იგი გამოცემულ იქნა სპარსეთის მეფის, არტაქსერქსეს მიერ, ძვ. წ. 457 წელს. მაგრამ ეზრა 6:14-ში ნათქვამია, რომ იერუსალიმში უფლის სახლი აშენდა „კიროსის, დარიოსისა და არტაქსერქსეს, სპარსეთის მეფის, ბრძანების [„დადგენილების“, სქოლიო] თანახმად“. ამ სამმა მეფემ, ბრძანებულების დადგენით, ხელახლა დადასტურებითა და დასრულებით, იგი მიიყვანა იმ სრულყოფილებამდე, რომელსაც წინასწარმეტყველება მოითხოვდა 2300 წლის დასაწყისის აღსანიშნავად. ძვ. წ. 457 წელი, როგორც ბრძანების დასრულების დრო, მიღებულ იქნა ბრძანებულების თარიღად, და ნათელი გახდა, რომ სამოცდაათი კვირის შესახებ წინასწარმეტყველების ყოველი განსაზღვრული ნიშანი აღსრულებული იყო.“ დიდი ბრძოლა, 326.

სამი დადგენილებიდან, რომლებიც კიროსით არიან წარმოდგენილნი ძვ. წ. 457 წელს, „250“ წელი სრულდება იმ ისტორიულ მონაკვეთში, რომელიც მოიცავს რაფიის ბრძოლას ძვ. წ. 217 წელს, როდესაც პტოლემე IV-მ დაამარცხა ანტიოქოს დიდი, და ძვ. წ. 200 წელს, როდესაც შემდეგ ანტიოქოსმა დაამარცხა პტოლემე პანიუმის ბრძოლაში, მეთხუთმეტე მუხლში. ეს ხაზი ანტიოქოს მაგნუსს დონალდ ტრამპთან ათანაბრებს. ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დასაწყისში, 1776 წლიდან 1798 წლამდე, არის „22“ წლის პერიოდი, რომელიც მეექვსე სამეფოს აღზევებას წარმოადგენს. ეს „22“ წელი აგრეთვე ასახავს იმ ისტორიას, რომელიც წარმოდგენილია რიცხვით „22“ ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს ისტორიის დასასრულს, 2001 წლიდან 2023 წლამდე. „22“ არის ღვთაებრივისა და ადამიანურის

შეერთების სიმბოლო, რომელიც სრულდება ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს ისტორიაში, რომელიც არის მიწის მხეცი რესპუბლიკანიზმის გარეგანი რქით და პროტესტანტიზმის შინაგანი რქით.

საქმე, რომელსაც ქრისტე აღასრულებს იმ ერთობით, რომელიც „22“-ით არის წარმოდგენილი, არის ქრისტეს საბოლოო საქმე უწმიდეს ადგილას, რაც წარმოდგენილია ცოდვის წარხოცვით, რომელიც, იოელის თანახმად და პეტრეს შთაგონებული განმარტების მიხედვით, ხდება გვიანი წვიმის გადმოღვრასთან ერთად.

ამიტომ მოინანიეთ და მოიქეცით, რათა თქვენი ცოდვები წაიშალოს, როცა განახლების ჟამნი მოვა უფლის თანდასწრებიდან. საქმეები 3:19.

ცოდვის წაშლა ზეციერი მღვდელმთავრის უკანასკნელი საქმეა.

„როგორც ძველად ხალხის ცოდვები რწმენით თავსდებოდა ცოდვის მსხვერპლზე და მისი სისხლის მეშვეობით, სახეობრივად, გადაჰქონდათ მიწიერ საწმიდარში, ასევე ახალ აღთქმაში მონათული ადამიანების ცოდვები რწმენით თავსდება ქრისტეზე და ფაქტობრივად გადააქვთ ზეციურ საწმიდარში. და როგორც მიწიერის სახეობრივი განწმენდა სრულდებოდა იმ ცოდვათა მოცილებით, რომლებითაც იგი იყო შებილწული, ასევე ზეციერის ნამდვილი განწმენდა უნდა შესრულდეს იქ ჩაწერილ ცოდვათა მოცილებით, ანუ წარხოცვით. მაგრამ ვიდრე ეს შესრულდებოდა, აუცილებელია ჩანაწერთა წიგნების გამოკვლევა, რათა დადგინდეს, ვინ არიან ისინი, რომელნიც ცოდვის მონანიებითა და ქრისტესადმი რწმენით უფლებამოსილნი არიან ისარგებლონ მისი გამოსყიდვის სიკეთეებით. ამიტომ საწმიდრის განწმენდა მოიცავს გამოძიების საქმეს — სამსჯავროს საქმეს. ეს საქმე უნდა შესრულდეს ქრისტეს მოსვლამდე თავისი ხალხის გამოსახსნელად; რადგან როდესაც იგი მოვა, მისი საზღაური მასთან იქნება, რათა მიაგოს თითოეულს მისი საქმეებისამებრ. გამოცხადება 22:12.“ The Great Controversy, 421.

საქმე, რომელიც 1844 წლის 22 ოქტომბერს დაიწყო, შუაღამის ღაღადის მწვერვალზე დაიწყო, და საქმე სრულდება შუაღამის ღაღადის მწვერვალზე, რომელსაც პეტრე ცოდვების წაშლის პერიოდად განსაზღვრავს; ეს აღნიშნავს ცოცხალთა სამსჯავროს პერიოდს, როდესაც დგება „გამოცოცხლების ჟამნი“.

„საგამომძიებლო სამსჯავროს საქმე და ცოდვათა აღხოცვა უფლის მეორე მოსვლამდე უნდა აღსრულდეს. რადგან მკვდრები წიგნებში დაწერილი საქმეების მიხედვით განისჯებიან, შეუძლებელია, რომ ადამიანთა ცოდვები აღიხოცოს იმ სამსჯავრომდე, რომლის დროსაც მათი საქმეები უნდა იქნეს გამოძიებული. მაგრამ მოციქული პეტრე გარკვევით აცხადებს, რომ მორწმუნეთა ცოდვები აღიხოცება „როცა მოვა უფლის პირისაგან განსვენების ჟამნი; და გამოგზავნის იესო ქრისტეს.“ საქმეები 3:19, 20. როდესაც საგამომძიებლო სამსჯავრო დასრულდება, ქრისტე მოვა, და მისი საზღაური მასთან იქნება, რათა მისცეს თითოეულს მისი საქმისამებრ.“ დიდი ბრძოლა, 485.

„განახლების ჟამნი“ აგრეთვე არის „ყოველივე არსებულის აღდგენის ჟამნი“.

ამიტომ მოინანიეთ და მოიქეცით, რათა წაიშალოს თქვენი ცოდვები, რათა მოვიდეს განახლების ჟამნი უფლის თანდასწრებიდან; და მან მოავლინოს იესო ქრისტე, რომელიც წინასწარ იქნა თქვენთვის ქადაგებული; რომელიც ცამ უნდა მიიღოს ყოველივეს აღდგენის ჟამამდე, რის შესახებაც ღმერთმა დასაბამიდანვე ილაპარაკა ყველა თავისი წმიდა წინასწარმეტყველის პირით. საქმეები 3:19–21.

„განახლების ჟამი“ „უფლის სახისგან“ მოდის, რომელიც მაშინ დგება, როცა იგზავნება „იესო ქრისტე“. როდესაც გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზი 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამოვიდა, დას უაითმა აღნიშნავდა, რომ ის ანგელოზი „არანაკლებ პიროვნება იყო, ვიდრე იესო ქრისტე“. საქმე, რომელიც ქრისტემ 1844 წლის 22 ოქტომბერს დაიწყო, შესავლით იყო შემოყვანილი 1840-იდან 1844 წლამდე არსებული ისტორიით; ისტორიით, რომლის შესახებაც დას უაითი ამბობს, რომ იგი იყო „ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება“, და ამავე დროს სწორედ ამ ისტორიას ათანაბრებს პეტრეს დროს ორმოცდამეათე დღის სეზონს, შემდეგ კი წინასწარმეტყველური ისტორიის ამ ორ ხაზს იყენებს, რათა წინ მიუთითოს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის ჩამოსვლაზე, რომელიც თავის დიდებით ანათებს დედამიწას.

„ანგელოზი, რომელიც მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში ერთიანდება, თავისი დიდებით მთელ დედამიწას უნდა მოჰფინოს ნათელი. აქ წინასწარმეტყველურად არის უწყებული საქმენი, რომელთაც მსოფლიო მასშტაბი და უჩვეულო ძალა ექნებათ. 1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება იყო; პირველი ანგელოზის უწყება მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურზე იქნა მიტანილი, და ზოგიერთ ქვეყანაში გამოვლინდა უმაღლესი რელიგიური ინტერესი, რომელიც მეთექვსმეტე საუკუნის რეფორმაციის შემდეგ რომელიმე ქვეყანაში ოდესმე უხილავთ; მაგრამ ყოველივე ამას გადააჭარბებს ძლევამოსილი მოძრაობა მესამე ანგელოზის უკანასკნელი გაფრთხილების ქვეშ.“

საქმე მსგავსი იქნება ორმოცდამეათე დღის საქმისა. როგორც „ადრეული წვიმა“ მიეცა წმიდა სულის გადმოღვრით სახარების დასაწყისში, რათა აღმოეცენა ძვირფასი თესლი, ასევე „გვიანი წვიმა“ მიეცემა მის დასასრულს მოსავლის დამწიფებისთვის. „მაშინ შევიცნობთ, თუ განვაგრძობთ უფლის შეცნობას: მისი გამოსვლა განწესებულია, ვითარცა განთიადი; და მოვა ჩვენთან, როგორც წვიმა, როგორც გვიანი და ადრეული წვიმა მიწაზე.“ ოსია 6:3. „იხარეთ, სიონის ძენო, და იმხიარულეთ უფალში, თქვენს ღმერთში; რადგან მან მოგცათ ადრეული წვიმა ზომიერად და ჩამოგივლენთ წვიმას, ადრეულ წვიმასა და გვიან წვიმას.“ იოელი 2:23. „უკანასკნელ დღეებში, ამბობს ღმერთი, მოვღვრი ჩემი სულისაგან ყოველ ხორციელზე.“ „და იქნება, რომ ყოველი, ვინც უხმობს უფლის სახელს, ცხოვდება.“ საქმეები 2:17, 21.

„სახარების დიდი საქმე არ უნდა დასრულდეს ღვთის ძალის გამოვლინებით იმაზე ნაკლებით, ვიდრე მისი დასაწყისი იყო აღნიშნული. წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც აღსრულდა ადრეული წვიმის გადმოღვრაში სახარების დასაწყისში, კვლავ უნდა აღსრულდეს უკანასკნელი წვიმის დროს მის დასასრულს. ეს არის „განახლების ჟამნი“, რომელთაკენაც მოციქული პეტრე იმედით იყურებოდა, როცა

თქვა: „მოინანიეთ, მაშასადამე, და მოიქეცით, რათა წარიხოცოს თქვენი ცოდვები, როცა მოვა განახლების ჟამნი უფლის პირისაგან; და გამოგზავნის იესოს“. საქმეები 3:19, 20.“ The Great Controversy, 611.

1840-დან 1844 წლამდე ადვენტისტური მოძრაობა იყო ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება, რომელმაც სათავე დაუდო ქრისტეს საქმის გახსნას თავისი საწმიდარის განწმენდაში. ეს ისტორია დაიწყო მაშინ, როდესაც იესო, წარმოდგენილი, როგორც გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის პირველი ანგელოზი, გარდამოვიდა 1840 წლის 11 აგვისტოს, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების მეათე თავში. ღვთის ძალის გამოვლინება, რომელიც მაშინ დაიწყო, გაძლიერდა საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნამდე და, ამდენად, წინასახედ წარმოადგენდა ღვთის ძალის იმ გამოვლინებას, რომელიც გაძლიერდებოდა საგამომძიებლო სამსჯავროს დასასრულამდე. პერიოდი დასასრულში დაიწყო 9/11-ზე, როდესაც იესო კვლავ გარდამოვიდა, როგორც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი, როცა ნიუ-იორკის დიდი შენობები ღვთის შეხებით იქნა ჩამოშლილი, და საგამომძიებლო სამსჯავროს საქმე მკვდრებიდან ცოცხლებზე გადავიდა. წვიმები მაშინ მოდის, როცა იესო იგზავნება.

იესომ ასწავლა, რომ უნდა ვითხოვოთ, რათა მივიღოთ, ხოლო ზაქარია ამბობს, რომ უნდა ვითხოვოთ გვიანი წვიმა, გვიანი წვიმის ჟამს. ამიტომ ცხადია, რომ უნდა იცოდეთ, რომ გვიანი წვიმის ჟამში ხარო, რათა ზაქარიას მითითება აღასრულოთ.

სთხოვეთ უფალს წვიმა გვიანი წვიმის ჟამს; და უფალი შექმნის ნათელ ღრუბლებს და მისცემს მათ წვიმის ღვარს, თითოეულს — მინდვრის ბალახს. ზაქარია 10:1.

9/11-ზე იესო გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზით ჩამოვიდა, და გვიანი წვიმა დაიწყო ცვარცვენა; მაგრამ იგი მხოლოდ მათზე გადმოდის, ვინც ზაქარიას ბრძანებას ასრულებს — „ითხოვეთ გვიანი წვიმა“, — როცა გაქვთ ჭეშმარიტი გაგება, რომ დადგა „განახლების ჟამნი“ და ყოველთა საგანთა აღდგენა. სულმა უნდა „იცნოს“, რომ დადგა გვიანი წვიმის წინასწარმეტყველური პერიოდი.

„ჩვენ არ უნდა ველოდოთ გვიან წვიმას. იგი მოეფინება ყველას, ვინც შეიცნობს და მიიღებს მადლის იმ ნამსა და წვიმებს, რომლებიც ჩვენზე ცვივა. როცა შევკრებთ ნათლის ნაფლეთებს, როცა დავაფასებთ ღვთის უექველ წყალობებს, მას, ვისაც უყვარს, რომ ჩვენ მას ვენდობოდეთ, მაშინ ყოველი ალთქმა აღსრულდება. [ესაია 61:11 ციტირებულია.] მთელი დედამიწა უნდა აივსოს ღვთის დიდებით.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 984.

9/11-ზე გამოცოცხლების ჟამი დაიწყო და ცოცხალთა ცოდვების წაშლაც დაიწყო. ეს სამართალი ზუსტად შეესაბამება აბრაამის სამსაფუხურიანი ალთქმის პირველივე პირობას. ეს პირველი პირობა ის იყო, რომ როდესაც უფალმა ისრაელი ეგვიპტის მონობიდან გამოიყვანა, ის განსჯიდა როგორც თავის ალთქმის ხალხს, ისე იმ ერსაც, სადაც ისინი ხიზნებად და უცხოებად ცხოვრობდნენ. ალთქმის პირველი ხალხი განასახიერებდა ალთქმის უკანასკნელ ხალხს, რომელიც არის ას ორმოცდაოთხი ათასი. ეს წინასწარმეტყველური ხალხი განისჯება, როგორც მიწის მხეცის პროტესტანტული რქა, მაშინ როდესაც მიწის მხეცის რესპუბლიკური რქაც ერთდროულად განისჯება.

რესპუბლიკური რქის სამსჯავრო მისი ისტორიის დასასრულს დგება, რაც არის კვირადღის კანონი. კვირადღის კანონი წარმოდგენილია მეთექვსმეტე მუხლის აღსრულებაში, სადაც რომი იღებს იუდაზე კონტროლს ძვ. წ. 63 წელს — ზოგიერთი ისტორიკოსის თანახმად, გამოსყიდვის დღეს.

ანტიოქოს მაგნუსი წარმოადგენს ამერიკის შეერთებულ შტატებს მეათედან მეთხუთმეტე მუხლების ფარგლებში. რონალდ რეიგანმა გაიმარჯვა მეათე მუხლის ბრძოლაში, რომელიც ტიპოლოგიურად წარმოადგენდა მეორმოცე მუხლში აღწერილ საბჭოთა კავშირის დაშლას. ესაია 8:8 იმავე ბრძოლას ასახელებს, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე და მეორმოცე მუხლებში, და ეს სამი პარალელური მუხლი გვაძლევს საფუძველს, რომ მეთერთმეტე მუხლში აღწერილ რაფიის ბრძოლაში გამარჯვებულად რუსეთი იქნეს იდენტიფიცირებული.

რაფიას ბრძოლა მეთერთმეტე მუხლში წინასწარ წარმოადგენდა ომს უკრაინაში სამხრეთის მეფეს (რუსეთს) და პაპობის მარიონეტულ ძალას (უკრაინას) შორის. ომი დაიწყო ობამას ადმინისტრაციის მიერ სამხრეთ ნახევარსფეროდან პირველი პაპის დროს, რომელიც ასევე იყო ამერიკებიდან პირველი პაპი, თუმცა სამხრეთ ამერიკიდან. „სამხრეთი“ არის გლობალიზმის, სპირიტუალიზმისა და კომუნიზმის სიმბოლო, და ამერიკებიდან პირველი სამხრელი პაპი გლობალისტ პრეზიდენტ ობამასთან თანხვედრაში აღმოჩნდა, როდესაც მოვიდა მეთერთმეტე მუხლის ომი. რეიგანი, როგორც შეერთებული შტატები მეათე მუხლში, შევიდა საიდუმლო კავშირში კონსერვატორ პაპთან; შემდეგ კი უკრაინის ნაცისტები იქნენ გამოყენებულნი გლობალისტი პრეზიდენტის მიერ გლობალისტი პაპის პერიოდის განმავლობაში. შეერთებული შტატები, ტრამპის ხელმძღვანელობით, ახლა ღია ურთიერთობაშია პირველი ჩრდილოამერიკელი და ე.წ. კონსერვატორი პაპთან.

რეიგანს ფარული კავშირი ჰქონდა ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტესთან მეათე მუხლის ბრძოლაში, ხოლო ობამამ დაიწყო მეთერთმეტე მუხლის ბრძოლა იმ პერიოდში, როცა პაპიც გლობალისტი იყო, ობამას მსგავსად. ტრამპი ახლა ღია ურთიერთობაშია რეიგანის პარალელურ პაპთან, იმ გამონაკლისით, რომ თავდაპირველი ფარული კავშირი ახლა უკვე ღია კავშირია. სამი პაპი და სამი პრეზიდენტი შეესაბამებიან მეათე, მეთერთმეტე და მეთხუთმეტე მუხლების სამ ბრძოლას.

გასაოცარია თავისი გამჭრიახობითა და ცბიერებით რომის ეკლესია. მას შეუძლია ამოიკითხოს, რაც უნდა მოხდეს. იგი თავის ჟამს ელოდება, რადგან ხედავს, რომ პროტესტანტული ეკლესიები პატივს მიაგებენ მას ცრუ შაბათის მიღებით და რომ ისინი ემზადებიან მის იძულებით დასამკვიდრებლად სწორედ იმ საშუალებებით, რომლებიც თვითონვე გამოიყენა მან წარსულ დღეებში. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების ნათელს უარყოფენ, კიდევაც მოისურვებენ ამ თვითგამოცხადებული შეუშუქდარი ძალის შემწეობას, რათა აღამაღლონ მისივე წარმოშობილი დაწესებულება. რაოდენ მზადყოფნით მოეშველება იგი პროტესტანტებს ამ საქმეში, ამის მიხედვრა ძნელი არ არის. ვინ გაიგებს პაპის მეთაურებზე უკეთ, როგორ უნდა მოექცნენ მათ, ვინც ეკლესიისადმი ურჩია?

„რომის კათოლიკური ეკლესია, თავისი ყველა განშტოებით მთელ მსოფლიოში, წარმოადგენს ერთ ვრცელ ორგანიზაციას, რომელიც პაპის საყდრის კონტროლს ექვემდებარება და მისი ინტერესების სამსახურისთვისაა განკუთვნილი. მისი მილიონობით მიმდევარი, დედამიწის ყოველი ქვეყნის მასშტაბით, დამოძღვრილნი არიან, თავი პაპისადმი ერთგულებით შეკრულად მიიჩნიონ. როგორც უნდა იყოს მათი ეროვნულობა ან მათი სახელმწიფო ხელისუფლება, ეკლესიის ავტორიტეტი ყოველ სხვა ავტორიტეტზე მაღლა უნდა დააყენონ. თუნდაც დადონ ფიცი, რომლითაც სახელმწიფოსადმი ერთგულებას აღუთქვამენ, ამის უკან მაინც დგას რომისადმი მორჩილების აღთქმა, რომელიც ათავისუფლებს მათ ყოველი იმ პირობისაგან, რომელიც მის ინტერესებს ეწინააღმდეგება.

„ისტორია მოწმობს მის დახვეწილ და შეუპოვარ მცდელობებზე, რომ შეიპაროს ერთა საქმეებში; და, როგორც კი საყრდენს მოიპოვებს, შემდგომ განახორციელოს საკუთარი მიზნები, თვით მთავართა და ხალხთა დალუპვის ფასადაც კი. 1204 წელს პაპმა ინოკენტი III-მ არაგონის მეფე პეტრე II-ს ჩამოართვა შემდეგი უჩვეულო ფიცი: ‘მე, პეტრე, არაგონელთა მეფე, ვაცხადებ და ვპირდები, რომ მარად ვიქნები ერთგული და მორჩილი ჩემი ბატონისა, პაპ ინოკენტისადმი, მისი კათოლიკე მემკვიდრეებისა და რომის ეკლესიისადმი, და ერთგულად შევინარჩუნებ ჩემს სამეფოს მის მორჩილებაში, დავიცავ კათოლიკურ სარწმუნოებას და ვდეგნი ერეტიკულ უკეთურებას.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec. 55. ეს შეესაბამება რომის პონტიფიკოსის ძალაუფლების შესახებ გამოთქმულ პრეტენზიებს, ‘რომ მისთვის კანონიერია იმპერატორთა გადაყენება’ და ‘რომ მას შეუძლია ქვეშევრდომები გაათავისუფლოს უსამართლო მმართველთა მიმართ ერთგულებისაგან.’—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.“

„და გვახსოვდეს, რომ რომის საამაყო, თითქოს იგი არასოდეს იცვლება. გრიგოლ VII-ისა და ინოკენტი III-ის პრინციპები კვლავინდებურად რომის კათოლიკური ეკლესიის პრინციპებია. და ძალა რომ ჰქონდეს, იგი მათ დღესაც ისეთივე სიმტკიცით განახორციელებდა, როგორც გასულ საუკუნეებში. პროტესტანტებს მცირედიტაც არ ესმით, რას აკეთებენ, როდესაც კვირადღის ამაღლების საქმეში რომის დახმარების მიღებას აპირებენ. მაშინ, როცა ისინი თავიანთი მიზნის განხორციელებას ესწრაფვიან, რომი თავისი ძალაუფლების ხელახლა აღდგენას, დაკარგული უზენაესობის დაბრუნებას ესწრაფვის. ოღონდ ერთხელ დამკვიდრდეს შეერთებულ შტატებში ის პრინციპი, რომ ეკლესიამ შეიძლება გამოიყენოს ან აკონტროლოს სახელმწიფოს ძალაუფლება; რომ რელიგიური წეს-ჩვეულებანი შეიძლება საერო კანონებით აიძულონ; მოკლედ, რომ ეკლესიისა და სახელმწიფოს ავტორიტეტმა უნდა იბატონოს სინდისზე, — და ამ ქვეყანაში რომის ტრიუმფი უზრუნველყოფილი იქნება.“

„ღვთის სიტყვამ გააფრთხილა მომავალი საფრთხის შესახებ; თუ ამას უგულუბელყოფენ, პროტესტანტული სამყარო მხოლოდ მაშინ შეიცნობს, სინამდვილეში რა მიზნები ამოძრავებს რომს, როდესაც მახიდან თავის დაღწევა უკვე მეტისმეტად გვიანი იქნება. იგი ჩუმად იზრდება ძალაუფლებაში. მისი მოძღვრებები თავიანთ გავლენას ახდენენ საკანონმდებლო დარბაზებში, ეკლესიებში და ადამიანთა გულებში. იგი აღმართავს თავის მაღალ და მასიურ

ნაგებობებს, რომელთა საიდუმლო სიღრმეებში კვლავ განმეორდება მისი უწინდელი დევნები. ფარულად და შეუმჩნეველად იგი აძლიერებს თავის ძალებს, რათა თავისი საკუთარი მიზნები განახორციელოს, როდესაც დადგება ჟამი, რომ მან დაარტყას. ყველაფერი, რაც მას სურს, არის ხელსაყრელი საყრდენი, და ეს უკვე ეძლევა მას. ჩვენ მალე დავინახავთ და შევიგრძნობთ, რა არის რომაული ელემენტის განზრახვა. ვინც ირწმუნებს და დაემორჩილება ღვთის სიტყვას, ამით დაიმსახურებს გმობასა და დევნას.“ The Great Controversy, 580, 581.

2016 წელს ტრამპი აირჩიეს, შემდეგ კი ბაიდენით წარმოდგენილმა გლობალისტებმა 2020 წლის არჩევნები მოიპარეს, მაგრამ ეს მხოლოდ მათ მიერ არის აღიარებული, ვისაც 20/20 ხედვა აქვს. მეცამეტე მუხლში დონალდ ტრამპი 2024 წელს „ბრუნდება“, უწინდელზე მეტი ძალაუფლებით, და იწყებს თავის მომზადებას როგორც ოქროს ხანისთვის, ასევე მეთხუთმეტე მუხლში მოხსენიებული პანიუმის ბრძოლისთვის. შემდეგ პაპი ლეო მოვიდა, რათა 2025 წელს დაემყარებინა ეს ხილვა — მესამე პაპი, რომელიც დაკავშირებულია მეათედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე მოხსენიებულ სამ ბრძოლასთან, და ასევე იმ ბრძოლებთან დაკავშირებულ სამ პრეზიდენტთან. პირველი და მესამე პაპები და პრეზიდენტები კონსერვატორებად მიიჩნევიან, ხოლო შუა პაპი და პრეზიდენტი გლობალისტები იყვნენ. პირველი კავშირი საიდუმლო იყო, უკანასკნელი კი აშკარაა, რადგან იგი მეთოთხმეტე მუხლში წარმოდგენილია როგორც სიმბოლო, რომელიც უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველებათა გარეგან ხილვას ამყარებს.

2023 წლის 31 დეკემბერს პირველი ანგელოზის საქმე, როგორც პირველი განკარგულების საქმით იყო ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი, საფუძვლის დადება დაიწყო. საფუძვლითი გამოცდა ეხებოდა იმას, სწორად თუ არასწორად განსაზღვრა უილიამ მილერმა, რომ მეთოთხმეტე მუხლში ხილვას რომი ამყარებს. რომის, როგორც იმ სიმბოლოს, მილერის მიერ იდენტიფიცირება, რომელმაც უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველური ხილვა დაადგინა, გარკვეული თვალსაზრისით მილერის ყველა საფუძვლით ჭეშმარიტებას შორის ყველაზე მნიშვნელოვანად უნდა ჩაითვალოს. თუ როგორ მივიდა მილერი ზოგიერთ გაგებამდე, მხოლოდ მისი დროისა და გარემოებებისადმი განწმედილი ლოგიკის მიყენებით შეიძლება იქნას გამოყვანილი; მაგრამ მისი ზოგიერთი წინასწარმეტყველური აღმოჩენის შემთხვევაში არსებობს მეტად განსაზღვრული მოწმობა იმის შესახებ, თუ რატომ მივიდა იგი თავის გაგებებამდე. მის გაგებათაგან ყველაზე ფუნდამენტური იყო მისი იდენტიფიკაცია იმისა, რომ ხილვას სწორედ რომი ამყარებს.

მილერი უშუალოდ მოწმობს, თუ როგორ იკვლევდა, რათა გაეგო, რას ნიშნავდა დანიელის წიგნში მოხსენიებული ის, რაც „აღებულ იქნა“. იგი არა მხოლოდ მიუთითებს, სად იპოვა პასუხი, არამედ საუბრობს იმ სიხარულზეც, რომელიც იგრძნო, როდესაც აღმოაჩინა ის ძვირფასი განძი, რომელსაც ეძებდა. აპოლოს ჰეილი გადმოსცემს კომენტარს თავად მილერის ნაშრომებზე, და ქვემოთ მოყვანილ მონაკვეთში ჰეილი მიუთითებს, თუ როგორ გახდა მილერი წინასწარმეტყველების შემსწავლელი. მილერი, როგორც იმ ნათლის მაცნე, რომელიც 1798 წელს გაიხსნა, წარმოადგენს წმიდა მაგალითს იმათთვის, ვისაც დანიელი „ბრძენთ“ უწოდებს, რომელნიც „იგებენ“, როცა წიგნი „გაიხსნება“. მილერის მოწმობა იმის შესახებ, თუ

როგორ იქნა მიყვანილი ბიბლიის შესწავლამდე, მიზანმიმართული მაგალითია იმის მიერ, ვინც ყოველივეს განაგებს. ყურადღება მიაქციეთ მილერის განვითარებას, რადგან იგი არის იმ ბრძენთა მაგალითი, რომელნიც ცოდნის მატებას იგებენ, თუნდაც ისინი, როგორც მილერი, ცდომილების სიბნელიდან გამოდიოდნენ.

„1816 წლის მაისის თვეში მე დანაშაულის შეგნების ქვეშ მოვექეცი, და ოჰ, რა ძრწოლამ აღავსო ჩემი სული! ჭამაც კი დამავიწყდა. ცანი სპილენძით მოჩანდა, და დედამიწა — რკინასავით. ასე განვაგრძობდი ოქტომბრამდე, როცა ღმერთმა თვალები ამიხილა; და ოჰ, ჩემო სულო, რა მაცხოვარი აღმოვაჩინე იესო! ჩემი ცოდვები ტვირთივით ჩამომეხსნა სულიდან; და მაშინ, რაოდენ ნათელი მეჩვენა ბიბლია! იგი მთლიანად იესოზე მეტყველებდა; იგი ყოველ გვერდსა და ყოველ სტრიქონში იყო. ოჰ, ეს რა ბედნიერი დღე იყო! მინდოდა მაშინვე შინ, ზეცაში წასვლა; იესო ჩემთვის ყველაფერი იყო, და ვფიქრობდი, რომ ყველას შევძლებდი დამენახვებინა იგი ისე, როგორც მე ვხედავდი მას, მაგრამ შევცდი.

„იმ თორმეტი წლის განმავლობაში, როცა მე დეისტი ვიყავი, ვკითხულობდი ყველა ისტორიულ ნაშრომს, რომელთა პოვნაც შემეძლო; ახლა კი ბიბლია შემიყვარდა. იგი იესოზე ასწავლიდა! მაგრამ მაინც ბიბლიის საკმაოდ დიდი ნაწილი ჩემთვის ბნელი იყო. 1818 ან 1819 წელს, როცა ვესაუბრებოდი ერთ მეგობარს, რომლის მოსანახულებლადაც მივედი და რომელსაც სცოდნოდა და მოესმინა ჩემი საუბარი იმ დროს, როცა დეისტი ვიყავი, მან ერთგვარად ნიშანდობლივი მანერით მკითხა: „რას ფიქრობ ამ ტექსტზე და იმ ტექსტზე?“—მიუთითებდა იმ ძველ ტექსტებზე, რომელთაც მე ვეწინააღმდეგებოდი, როცა დეისტი ვიყავი. მივხვდი, რასაც ის გულისხმობდა, და ვუპასუხე: თუ დროს მომცემ, გეტყვი, რას ნიშნავს ისინი. „რამდენ ხანს ითხოვ?“—„არ ვიცი, მაგრამ გეტყვი,“—ვუპასუხე, რადგან არ შემეძლო მერწმუნა, რომ ღმერთს მოეცა ისეთი გამოცხადება, რომლის გაგებაც შეუძლებელი იქნებოდა. მაშინ გადაწყვიტე, შემესწავლა ჩემი ბიბლია, იმ რწმენით, რომ შევძლებდი გამერკვია, რას გულისხმობდა სულიწმიდა. მაგრამ როგორც კი ეს გადაწყვეტილება მივიღე, აზრმა გამიელვა: „დავუშვათ, იპოვო ადგილი, რომელსაც ვერ გაიგებ, რას იზამ?““

„მაშინ გონებაში მომივიდა ბიბლიის შესწავლის ასეთი მეთოდი:—ავიღებ ამგვარი ადგილების სიტყვებს, გავყვები მათ მთელ ბიბლიაში და ამ გზით გავიგებ მათ მნიშვნელობას. მე მქონდა კრიუდენის კონკორდანსი [შემქნილი 1798 წელს], რომელიც, ჩემი აზრით, მსოფლიოში საუკეთესოა; ამიტომ ავიღე იგი და ჩემი ბიბლია, მიუუჯექი საწერ მაგიდას და სხვას არაფერს ვკითხულობდი, თუ არა ცოტას გაზეთებს, რადგან გადაწყვეტილი მქონდა მცოდნოდა, რას ნიშნავს ჩემი ბიბლია. დავიწყე დაბადებიდან და ნელა ვკითხულობდი; და როდესაც მივადექი ისეთ მუხლს, რომლის გაგებაც არ შემეძლო, მთელ ბიბლიაში ვეძებდი, რათა გამეგო, რას ნიშნავდა იგი. როცა ამგვარად მთელი ბიბლია გავიარე, ო, რა ნათელი და დიდებული გამოჩნდა ჭეშმარიტება! ვიპოვე ის, რასაც თქვენ გიქადაგებდით. დავრწმუნდი, რომ შვიდი დრო 1843 წელს სრულდებოდა. შემდეგ მივადექი 2300 დღეს; მათაც იმავე დასკვნამდე მიმიყვანეს; მაგრამ მაცხოვრის მოსვლის დროის დადგენაზე არ მიფიქრია და ამის დაჯერებაც არ შემეძლო; თუმცა ნათელმა ისეთი ძალით დამკრა, რომ არ ვიცოდი, რა მექნა. ახლა ვიფიქრე: ფხიზლად და

შემკაზმულად უნდა ვიყო; ბიბლიაზე სწრაფად არ ვივლი და არც უკან ჩამოვრჩები. რასაც ბიბლია ასწავლის, იმას მივეცვრები. მაგრამ მაინც იყო რამდენიმე მუხლი, რომელთა გაგებაც ვერ შემეძლო.“

„ამით დასრულდა მისი ბიბლიის შესწავლის ზოგადი მეთოდის აღწერა. სხვა შემთხვევაში მან განმარტა ის ხერხი, რომლის მიხედვითაც ადგენდა ჩვენს წინაშე არსებულ ტექსტის მნიშვნელობას — „მუდმივის“ მნიშვნელობას. „ვკითხულობდი შემდეგ,“ — თქვა მან, — „და ვერ ვპოვე სხვა ადგილი, სადაც ეს გვხვდებოდა, გარდა დანიელისა. მაშინ ავიღე ის სიტყვები, რომლებიც მასთან იყო დაკავშირებული: „წარიტაცებს“. „ის წარიტაცებს მუდმივს“, „იმ დროიდან, როცა მუდმივი წარიტაცებულ იქნება“ და სხვ. ვკითხულობდი შემდეგ და ვფიქრობდი, რომ ამ ტექსტზე ვერანაირ ნათელს ვერ ვპოვებდი; ბოლოს მივედი 2 თესალონიკელთა 2:7, 8-მდე. „ვინაიდან ურჯულოების საიდუმლო უკვე მოქმედებს; ოღონდ ის, ვინც ახლა აკავებს, დააკავებს, ვიდრე გზიდან არ იქნება აღებული, და მაშინ გამოცხადდება ის ურჯულო“, და სხვ. და როდესაც იმ ტექსტამდე მივედი, ოჰ, რაოდენ ნათლად და დიდებულად გამოჩნდა ჭეშმარიტება! აი ის არის! ეს არის „მუდმივი“! მაშ, რას გულისხმობს პავლე სიტყვებით „ის, ვინც ახლა აკავებს“, ანუ აფერხებს? „ცოდვის კაცში“ და „ურჯულოში“ იგულისხმება პაპობა. მაშ, რა არის ის, რაც ხელს უშლის პაპობის გამოცხადებას? ეს ხომ წარმართობაა; მაშასადამე, „მუდმივი“ აუცილებლად წარმართობას უნდა ნიშნავდეს.““ აპოლოს ჰელი, *The Second Advent Manual*, 66.

მილერის კვლევის განგებულებითი ხელმძღვანელობა, როგორც ადამიანურის, ისე ღვთაებრივის მიერ, ჩანაწერშია დაფიქსირებული. მისმა ძველმა მეგობარმა მას ბიძგი მისცა, და აზრები, რომლებიც მას მოუვიდა, იყო ანგელოზ გაბრიელის ხმა, რომელსაც და უაიტი „სტრიქონზე სტრიქონით“ განსაზღვრავს როგორც იმ ანგელოზს, რომელიც მილერს განმეორებით ეწვია. იგი შვიდ დროს თავის პირველ აღმოჩენად განსაზღვრავს, ხოლო შემდეგ 2,300-ს ასახელებს როგორც შვიდი დროის მეორე მოწმეს, რადგან ორივე 1843 წელს სრულდებოდა (როგორც მას თავდაპირველად სჯეროდა). ეს ორი წინასწარმეტყველება არის მისი ალფა და ომეგა აღმოჩენები, და მილერთან მათ წინასწარმეტყველურ ურთიერთობაში ისინი მიუთითებენ იმ შეცდომაზე, რომელსაც სამუელ სნოუ შეასწორებდა შუალამის ღაღადის უწყებით, რომელმაც დასაბამი მისცა „მეშვიდე თვის მოძრაობას“. შუალამის ღაღადის მოძრაობა იყო „მეშვიდე თვის მოძრაობა“, როცა მან ექსეტერის ბანაკის შეკრება დატოვა, რადგან იგი აღნიშნავდა უფლის მოსვლას მეშვიდე თვის მეათე დღეს, რომელიც 1844 წელს 22 ოქტომბერს ემთხვეოდა.

შეცდომა, რომელიც მეორე ანგელოზის ძალმოსილებას წარმოშობს, წარმოდგენილია მილერის თავდაპირველი გაგებით, თითქოს შვიდი ჟამი და 2,300 წელი ერთად დასრულდა 1843 წელს. ამ მონაკვეთში შემდეგი მოძღვრება, რომელზეც არის საუბარი, არის ის, თუ როგორ მივიდა მილერი იმ დასკვნამდე, რომ რომი არის ის სიმბოლო, რომელიც ხილვას ამყარებს. ადვენტიტური ისტორიის მასწავლებლები მიუთითებენ, რომ უილიამ მილერის ყველა წინასწარმეტყველური გაგება ეფუძნებოდა მის მიერ ორი გამაპარტახებელი ძალის ამოცნობას. მას ეს ორი გამაპარტახებელი ძალა ესმოდა

როგორც წარმართული და პაპობრივი რომი, და მან ეს ორი ძალა იხილა 2
თესალონიკელთა წერილში, როდესაც მივიდა იმის გაგებამდე, რომ დანიელის წიგნში
„მუდმიური“ წარმართული რომია. ყოველი წინასწარმეტყველური მოდელი, რომელიც
მიღერმა წარმოადგინა და რომლის შესახებაც და უაიტი გვამცნობს, რომ მას
ანგელოზები არაერთგზის სტუმრობდნენ, ეფუძნებოდა მის გაგებას, რომ რომი ხილვას
ამყარებს. ყოველი მათგანი!

2023 წლის 31 დეკემბრიდან იუდას ტომის ლომი ხსნიდა იესო ქრისტეს გამოცხადების
ბეჭდებს. იმ მომენტიდან დაიწყო საფუძვლოვანი გამოცდა და მან თავის დასასრულს
მიაღწია, როდესაც 2025 წლის 8 მაისს შეერთებული შტატებიდან პირველმა პაპმა
თავისი მმართველობა დაიწყო. იმ მომენტიდან ტაძრის გამოცდა დაიწყო.

ამ საკითხების განხილვას გავაგრძელებთ მომდევნო სტატიაში და „250“ წელს
გამოვიყენებთ მოწმედ, რათა დავამტკიცოთ ჩვენი იდენტიფიკაცია, რომ საფუძვლიანი
გამოცდა დასრულდა ამჟამინდელ პაპთან ერთად.